

જાહેર ચાહ, બીડીના વ્યસનમાંથી પૈસા ખચાવી
આ ચોપરી ખરીદ કરવા ભલામણ કરું છું.

કળીયુગ કાવ્યમાળા.

રચી, છપાવી પ્રસિદ્ધ કરનાર,
વૈદ્ય સોમચંદ જેઠાલાલ શાહ.
ગળની પોળમા મારા રાની પોળ-અમદાવાદ.

સર્વ હિલ્લે સ્વાધીન રાખ્યા છે.

ચાલી ગતુરાત્રી ૪૧, ઘટ નીચને વાન,
બીડી તો બુ ૭૨ ॥ નુપને નુકશાન

આવૃત્તિ ૧ લી
ગત ૧૯૭૪.

પ્રત ૧૦૦૦
મને ૧૯૧૮

ગીતીગડના પુત્ર નીચ ચી જૈન વિદ્યાચિંતન પ્રી. પ્રેમભા
॥ જનીવાન અમથાનારે ગણી.—અમદાવાદ.

દીપ્ત ૩. ૦-૧-૦

માન ગયુ દાનજ ગયું, નિતી જતાં બહુ શોક;
દેશી કુશ્મન થઇ પડ્યા, કાન ધરે નં કોક.

ભણીન ભુલા પડ્યા.

ભણ્યા અમે બહુ ખંતથીરે, કાઈ નોકરી રાખારે;

ભણ્યા અમે બહુ ખંતથી. એ—ટેક.

મેટ્રીક એમે એમમારે, બુવો બી, એ થયા પાસરે;

રાત દીવસ મહેનત કરી, નોકરી મેળવવા ખાસરે.

ભણ્યા.

યસ નોન ગાટપીટ કરતારે, અમે શીખ્યા બહુ ભારીરે;

દેશ પહેર્યો શાભતો, અમારી બુવો હંશીઆરીરે.

ભણ્યા.

હુન્નર અમે નથી શીખીઆરે, નથી તેની નીશાળરે; ✓

છતિલાસ ભુગોળ વાગેરે, અમે શીખ્યા તત્કાળરે.

ભણ્યા.

ભણતારા જેમ વધીઆરે, તેથી લેશન વધ્યાં આજરે;

ચશ્મા આંખે આવીઆ, પાછી ગયાં મગજરે.

ભણ્યા.

સરકાર નોકરી આપેછેરે, પણ વધુ ક્યાંથી લાવેરે;

એક જગ્યા ખાલી પડતાં, પચી પચા અરણ્ય આવેરે.

ભણ્યા.

અમને માન સૌ આપતારે, તમે થયા વીદ્વાનરે;

નોકરીઓ અમે શોધીએ, એવા બન્યા નાદાનરે.

ભણ્યા.

રજવાડામાં મળે નોકરીરે, જેને વગવસીલોરે;

વિદ્વાને માન નથી આપતા, બંધએ વસુ વસીલોરે.

ભણ્યા.

તેથી અમે ટલ નાખીએરે, કાઈ નોકરી રાખારે;

નહીતો નોકરી અપાવો તો, ઊપકાર માનીએ આખારે.

ભણ્યા.

હુન્નર શીખવા બંધએરે, વળી ખાવા બંધએ દામરે;

પૈસા ક્યાંથી લાવીએ, રજવા પૈસા કેમરે.

ભણ્યા.

ગુજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગુજરાતી કૉપીરાઈટ વિભાગ]

અનુક્રમાંક ૭૮૨૫ વર્ગીક

પુસ્તકનું નામ ડાહ્યા ડાહ્યા

વિષય ૬ - ૧૪

નોકરી વીનાં નથી સુઝતું, જીંદગી એજે જાયરે;	
અડધી કાઠી લણતરમાં, ખાકી ધન વીના ધોવાયરે.	ભણ્યા.
આગેવાનો દુનિયર કાઢવારે, સૌને ઊપદેશ કરતારે;	
કહેનારા નથી કરતા, તાલીઓ પાડી ઘેર જતારે.	ભણ્યા.
શ્રીમંતો સુધ ગયારે, રજવાડા ક્યાંથી જાગેરે;	
ખોલનારા ખોલી રહ્યા, કેને દેયે વાગેરે.	ભણ્યા.
સોમચંદકહે તમે સાંભળોરે, નથી વિધાને માનરે;	
ભણીને ભુલા પજા, નહીં સુણે કાઈ કાનરે.	ભણ્યા.

હોટલ વીધે.

હોટલમાં જઈએ હોંશથીરે, પાંચો ચા'યનો સ્વાદરે;	
હોટલમાં જઈએ હોંશથી.	ટુક
હોટલ દેયાનો હાર છેરે, આ જઠરાને ઠારનાર;	
ખીડી છાતીનું તેજ છે, બને વીર્યને તાવનાર.	હોટલ.
ઊઠતાં ખેસતાં ખીડીઓરે, ઉપર ખીસકુટ ચા'યરે;	
ખાખું ચયું ક્ષય રોગનું, થયો છાતીમાં દાહરે.	હોટલ.
પહેલા પ્રહરમાં ઊઠતારે, લેતા પ્રભુનું નામરે;	
આજ તો ખીડી મુખમાં, કાંડી ધસતા તમામરે.	હોટલ.
પાયખાનામાં ખેશીનેરે, ખીડી પીવે છે આજરે;	
નાના મોટા સર્વે દેખાદેખી મુકી લાજરે.	હોટલ.
ખે આનાની ચા' ખીડીઓરે, ખે પૈસાનાં પાનરે;	
અઢી આના મેજ જોઈએ, ઘણા પીવે છે વાદનરે.	હોટલ.
ધંટી ચાટે ધરનાં છોકરાંરે, નથી ખાવાને અન્નરે;	
તોયે હોટલ મને બહાલી, બલે ભુખે મરે તનરે.	હોટલ.
ડોક્ટર વૈદ્ય હકીમનેરે, ગળે પડી ખીડી ચાયરે;	

સોમચંદ કહે હવે શું કરું, નથી મારો ઉપાયરે.
રામ ખીડીનું નામ છેરે, ચા' પ્રભુનું નામરે,
દેવ-મંદીર હોટલ છે, ચાલો જઈએ તમામરે.

હોટલ.

હોટલ.

જુનો જમાનો.

જુનો જમાનો વહી ગયોરે, આવ્યો નવો જમાનોરે;
જુનો જમાનો વહી ગયો. ટેક.

જે જે ગોપાળ મુખ ખોલતાં, હતા ગવપાળકરે;
સાહેબજી મુખ કિયારતાં, બન્યા ઘોડાપાળકરે.

જુનો.

ધેર ધેર ગાયો પાળતારે, ખેતીવાળા પાળે બેંસોરે;
દુધ દહીંથી વાળુ કરતા; આજે સફરેટ દુધ છાશેરે.

જુનો.

દુધના સંચા થયા દેશમાં, તેમાં દુધ પીલાયરે;
માંખણ મલઈ પરદેશમાં, દેશી કુચા ખાયરે.

જુનો.

ખેડુતોએ ખેતી મુકીનેરે, ગુલામગીરી કરવા માંડીરે;
હિતમ ધંધા ખેતીનો, નીચે ધંધે નજર પોચાડીરે.

જુનો.

ધનવાનો કાઠારે ભરતારે, તમે કાઠીએ ભરતા અન્નરે;
રૂપીઆનુ લાવી આવેછો, એવો આવ્યો છે દીનરે.

જુનો.

દુકાળથી નહોતા ડરતારે, આજે રોજ દુકાળરે;
ઉપરથી ટાપટીપ રાખતા, અંદર પેઠાછે કાળરે.

જુનો.

શરીરમાં તે પેસીનેરે, ખેડો પીવેછે લોહીરે;
ત્રહોયે આંખો નથી ખુલતી, તમે ફેશનખાઈ મોહીરે.

જુનો.

ઘોડા ગાડીઓ દોડાવતારે, બલે મોટરોમાં ખેસોરે;
નાણાં લોકોનાં જમે રાખીને, કંઈની ચાપણો ઓળવશેરે.

જુનો.

હાટ બાડે ધર બાડેછેરે, જુવો વાણોતરને બ્યાજરે;
'શકાણી' ખેડાં લાપસી જમે, નથી દેવાળામાં લાજરે.

જુનો.

કળીયુગ ઘેરઘેર.

કળીયુગ ઘેરઘેર વ્યાપીઓરે, ભજવે નવા નવા ખેલરે;
કળીયુગ ઘેરઘેર વ્યાપીઓ. ટેક.

ગુરુએ શાસ્ત્ર ભણાવીઓરે, દીધુ વીઘાનું ઘનરે;

એલે ગુરુની સેવા કરી, આપી ગાઠોનુ માનરે.

કળીયુગ.

માઆપે ઉછેર્યો ખેટડોરે, મોટા થયે દેશે સુખરે;

પરણ્યા પછી થયો નારનો, માઆપને દીધુ દુઃખરે.

કળીયુગ.

સાસુ રસોડામાં રાંધતીરે, વહુ હાથકે હવા ખાયરે;

વહુને વશ ખેટા થયો, કેતો નથી કાંચરે.

કળીયુગ.

આપ દીકરાને નથી ખનતુરે, માને દેછે ગાળરે;

સાસરીઆનો થઇ રહ્યો, કેને ઉછેર્યો ખાળરે.

કળીયુગ.

નિર્ધનને ત્યાં છોકરાંરે, નથી ખાવાને ધાનરે;

ધનવાંતને એકે નહી, જ્યાં ખાવાનુ છે અન્નરે.

કળીયુગ.

નીચ તણે ઘેર લક્ષ્મીરે, ઉંચ્ય અતિ રીખાયરે;

પાપી સુખને ભોગવે, ધર્મી દુઃખે દુભાયરે.

કળીયુગ.

નારી રૂવેછે ખાળનેરે, નથી થતો મને એકરે;

રાંડી રાંડને થાય છે, કરે ગર્ભાપાત અનેકરે.

કળીયુગ.

ભગવાં પહેરેછે લુગડારે, મોટા ભગ્ત કહેવાયરે;

કથા કીર્તન અતિ કરે, ભોળા જન ભોળવાયરે.

કળીયુગ.

ખરા સાધુ જડતા નથીરે, ઢોંગી સાધુ પુજાયરે;

માલ મલીદા ખાયછે, ખરા વનફળ ખાયરે.

કળીયુગ.

સોમચંદ કરેછે વીનતીરે, હવે થયો આડો આંકરે;

સાધુ સુધરેતો સજી સુધરે, તેમાં કેનો કાદુ વાંકરે.

કળીયુગ.

જુના રીવાજને જુતુ માર્યું.

જુના રીવાજને જુતુ મારીયુરે, પેડા નવા રીવાજરે;

જુના રીવાજને જુતુ મારીયું.” ટેક.

નારી પહેરે પોલકુરે, પહેરે જીણારે વસ્ત્ર;

જુના.

શરીર અધું દેખાય છે, તેમાં બળાંછે સહસ્ર.

પહેરે ઘોળા ઘોળા ધાધરાગે, નીચે ઝાઝી છે ઝુલરે;

જુના.

વાંકા પાંચી પાડી પ્રેમદા, આવ્યા કળીયુગ દળાહળરે.

હાથે ચૂડી નથી શોભતીરે, પહેરે અંગડીઓ આજરે;

જુના.

પર પુરૂષ કર આલતાં, નથી આવતી લાજરે.

પહેરી સપાટ રોઝ મારતીરે, ચાલે ચમકતી ચાલરે;

જુના.

અડધે માથે ઝોઢતાં, નથી આવતી લાજરે.

કાંટા નાકે નથી શોભતારે, ચુની પેરેછે નારરે;

જુના.

ગયાં કલાંને કાંચળી, પેઠો પોલકાંને રીવાજરે.

જુના ઘાટ નથી શોભતારે, બેઠઁએ નવા નવા ઘાટરે;

જુના.

દરજી સોનાંને કમાવવા, કેવો રચ્યો છે હાટરે.

કેવે પાણી નથી ખેંચવારે, નહીં ઘંટી તણાયરે;

જુના.

ધેર ખેંડ પાણી આવતુ, સંચે લોટ દળાયરે.

સવાન અપેર કે સાંજનોરે, પીવા બેઠઁએ ચાયરે;

જુના.

તે વીના કામ નથી સુઝતુ, રસોડાની માંયરે.

સાચુ સસરા જેઠનીરે, નથી કાઢતી કાજરે;

જુના.

ધણીને ધમકાવતી, કેમ કાંઈ લાવ્યા ન આજરે.

આવા પીવાને ઝોઢવારે, બીજુ કાંઈ ન કામરે;

જુના.

ધણી કમાય કે ન કમાય, મારે બેઠઁએ તમામરે.

ધણી સુવાનો સોગછેરે, નથી પહેરવાનો સોગરે;

જુના.

સતી સ્ત્રી જાને કહીએ, તજે સોળ શણગારરે.

વહુ દીકરી રાંડી રાંડનેરે, નહીં ઝોળખો ભાષરે.

સરખુ હીડવુ ને સરખુ પહેરવુ, સરખુ ખોલવાનુ કાંચને. જુના.
 સોમચંદ કહે જગદશનેરે, હવે થયો આડો આંકરે;
 નજરે નેચું તેવું લખીશું, નહીં તેમાં મારો વાંકરે. જુના.

ફેશનખાધ.

ફેશનખાધ પધારીયાંરે, તમે જુવો ભાદ આજરે;
 ફેશનખાધ પધારીયાં. ટેક.
 ફેનશી પહેર્યાં પોલકારે, ફેનશી સાડી અડધે માથેરે;
 પહેર્યાં ફેનશી ઘાઘરા, પાડી માથે આડી પાંથીરે. ફેશન.
 નાકે સુની શોભતીરે, હાથમાં ફેનશી રમાલરે;
 કંઠે કુંચીઓનું જુમખું, જુવો ફેશનખાધનો તાલરે. ફેશન.
 પગે સપાટો ઓપતીરે, કંઠે પહેરે છુટ આજરે;
 પાન ખીડી મુખે આવતી, જાય બિબી બજારરે. ફેશન.
 બજેલી ચશ્મા ચઢાવીનેરે, નજર માંડી નીહાજેરે;
 મડમ સરખી બની હતી, ચાલે હરતે ચેરેરે. ફેશન.
 ખીણાં પહેર્યાં લુગડારે, જેથી અંગ દેખાયરે;
 પર પુરૂષ અંગ દેખીયું, સતી નારી ન'હોવાયરે. ફેશન.
 રાંડી માંડી સરખી બનીરે, નહીં ફેશનમાં ફેરરે;
 નાકે સુની કાચની અંગડી, નહીં પહેરે રાંડી નારરે, ફેશન.
 પહેરવા ઓઢવા ફરવારે, જેને આપી છે છુટરે,
 તેને વ્યભીચાર વળગ્યો, સોમચંદ કહે છે ખચીતરે. ફેશન.

ફેશન વળગી ભાધને.

ફેશન વળગી ભાધનેરે, તમે જુવો તેમનો ફેશને;
 ફેશન વળગી ભાધને. ટેક.

છેલ લખીલા બનવારે, રોજ હજમની વધારીરે.

પાછળથી ફેનસી કાતરી, આગળ વાળ વધારીરે. ફેશન.
 સેન્ટ લવન્ડર આરસીરે, માથે આંખજાનું તેલરે;
 આગળ ઓળી પાડી પાંથીઓ, ભાઈ બન્યા તાલમેલરે. ફેશન.
 માથે ટોપી ધાલી શોકતીરે, વળા પહેર્યું ખમીસરે;
 ક્રાટ પાટલુન પહેરીને, બોલે વેલ વેલ ધીસરે. ફેશન.
 બુટ સ્ટોકીંગ ના બિતરેરે, ફરતાં ઘરમાં કે બહારરે;
 રાખ્યા આડંબર ઈંગ્લીશ રીતનો બન્યા ઈંગ્લેન્ડ બાળરે. ફેશન.
 ઘરેણામાં ઘડીઆળ છેરે, હાથે શોભે છે કફરે;
 ગળે કલર નેકટાઈન, પહેરી મારે છે રોકરે. ફેશન.
 બીડી સીઝર ચીરટનારે, સળગાવી કાઢ્યા ગોટારે;
 પાનની બીડી ચાવતાં, ઘરમાં વાળ્યા ગડબડ ગોટારે. ફેશન.

કેમ ! કળીયુગ નથી વ્યાપ્યો.

કેમ કળીયુગ નથી વ્યાપીયોરે, જુહુ બોલે નરનારે;
 કેમ કળીયુગ નથી વ્યાપીયો. ટેક.
 ધર્મી કરમી નથી દેખતારે, મોટો વરત્યો જગમાં ફરરે;
 અધર્મી અથડાય છે, આજ જુવો ઠરેઠરે. કેમ.
 પતીવ્રતા (નારી) નથી દેખતારે, પરનરશું કરે નેહરે;
 મહીનતા વ્યાપી જગમાં, બગડ્યો સૌનો દેહરે. કેમ.
 પાખંડીઓએ ખાધી પૃથ્વીરે, ખાધો ધુતારે દેશરે;
 અધર્મ ઝાઝો થાય છે, સહુજનમાં પેટો કલેશરે. કેમ.
 ધણા સાધુએ માળા જપતારે, જનરી રમવા દબ્યું ચીતરે;
 શુદ્ધ રહી શું ભજશે નરકે પડવાની રીતરે. કેમ.
 ન્હાય નહી ધણા સાધુઓરે, પ્રભુની સેવા કેવી હોયરે;
 સ્વધર્મનું મુળ જાણનાર, એવા નજરે દીદા કોયરે. કેમ.

દેશમાંથી દેવ લાગીઓરે, દંભીક જનનું ભારે ડાળરે;
 ગાદી છોડી કળાયુગમાં નરપતી ધરશે હોળરે. કેમ.
 રજપુતોનું શુર ઘટીયુંરે, નહી મેળવે રણમાં જીતરે;
 ખળીઆ નીર્જળ થઈ રહ્યા, ભુમી થઈ છે નષ્ટરે. કેમ.
 દારૂ ધણો વપરાય છેરે. ઊંચી વર્ણમાં આજરે;
 નીચા કર્મોથી બુદ્ધિ ખગડી, લોપી કુળની લાજરે. કેમ.
 પૃથ્વીમાંથી પાક ઘટીયોરે, પુરતો થાય નહી વરસાદરે;
 નદીઓ સુકાવા લાગી, મેલી સીધુએ મરગદરે. કેમ.
 દુધ ઘટયું ગાય ભેંસનુંરે, ઘોડાગાડીએ જોડાયરે;
 દુનિયામાં ઉલટું થાય છે, વધ્યો અસત્ય ડાન્માદરે. કેમ.
 પોતાના ધણીને ખવરાવતીરે, કંઈ નારીઓ ઝેરરે;
 એક બીજાની જોડે જાય છે, કળીએ કાધો કાળો કેરરે. કેમ.
 ભાર બોજ સૌનાં ઘટીયાંરે, ઘટયાં સગાનાં હેતરે;
 મા આપ ભુખે મરતા, દીકરા ભરે છે પેટરે. કેમ.
 નીચ ઉંચમાં ફેર ના રહ્યોરે, વધ્યું હોટલનું જોરરે;
 ખાલી ભભકા ખતાવતા નથી તનમાં તોરરે. કેમ.

વીંપ્રે સુધરે તો સૃષ્ટી સુધરે.

આહાણો શીખ્યા બીખ માગતારે, કરમે રહ્યું પનરાળરે;
 આહાણો શીખ્યા બીખ માગતા. ટેક.
 નહાવુ ધોવું નથી ગમતુરે, નથી આચાર વીચારરે;
 વેદના શાસ્ત્રો ન લણ્યા, મુકી સંધ્યાને પુજાયરે. આહાણો.
 પુસ્તક પાનાં મુક્યાં પેટીમાંરે, મુક્યો ગાયત્રીનો પાઠરે;
 વીંપ્રે વહેપાર ઝાલીયો, ભજવે બીજાનો ઠાઠરે. આહાણો.
 મુખે મંત્ર ઉચ્ચારતારે, આવતા દેવ સન્મુખરે;

મુખે આશીર્વાદ આપીને, દેતા સર્વેને સુખરે.	આત્મણો.
ચાવે તમાકુ મુખથીરે, બન્યા બીડીના પીનારરે.	
દાર ગાંઠે અને ભાંગના, હુવા શોખીન અપારરે.	આત્મણો.
સુઠી વીપ્રો ધુળવતારે, ધુળે મોટા મોટા રાયારે.	
તે વીપ્રો ચાલ્યા ગયા, હવે રહ્યા નમાયારે.	આત્મણો.
બેશ બેનારા નથી બેશીયારે, નથી પંડીતોના લેખરે.	
સાત પેઢીનાં નામ બેળીયાં, ઉપર મારીછે મેખરે.	આત્મણો.
આ' પીવા હોટલમાંરે, બુવો વીપ્રો જાયરે.	
સૌની સાથે બેસીને, પુરી સાક લગ્યાં ખાયરે.	આત્મણો.
પીતાંબર પહેરી નાહ્યા વીનારે, જાય જમવાને આજરે.	
વીપ્રો રહ્યા છે નામના, લાડુ જમવાને કાજરે.	આત્મણો.
વીપ્રોને દેવ સમ ગણુતારે, પુજતા તેમના પાયરે.	
વીપ્રો કહે તેમ કરતા, એવા વીપ્રો નથી કાંયરે.	આત્મણો.
સોમચંદ કહે જગ ધર્શનેરે, લાંબા લખું ફેટલા લેખરે.	
વીપ્રો સુધરે તો સુઠી સુધરે, મારી વીધાત્રાએ મેખરે.	આત્મણો.

આળસમે નવ કરશો.

આળસમે નવ કરશોરે, તેમાં પડશે વીધનરે.	
આળસમે નવ કરશો.	ટેક.
નંતે કરી જોડું તે ઉછારે, મળતો નાવે સ્વભાવરે.	
આખી ઊમરમાં એહતો, દેખો દુઃખનો દેખાવરે.	આળ.
મોટી ઉમરની બાળા થાય છેરે, જ્યારે ઉપજે અંકારરે.	
તેના મુખની ગાળો, ખાય મા ખાપ ગોરરે.	આળ.
સમજણ કાચી બાળાતણીરે, નહી મન તેનું ધારરે.	
કહો તેને કેમ કરાવીએ, આખા ભવનો કરારરે.	આળ.

પંચને સાક્ષી રાખીનેરે, અમ્મી રાખી જમાનરે;	
શું સમજે નાનાં બાલુડાં. જેને જરીએ ન જાનરે.	બાળ.
માખાપની મુરખાધનારે, એ તો છે આડો આંકરે;	
વાંકું થયા પછી બોલતાં, કાઢે કરમનો વાંકરે.	બાળ.
હાલો લેવાની લાલચેરે, કંઈ પૈસા લેવા કાજરે;	
આખો વીચીને ઉડિ કુવે, નાખે બાળાને આજરે.	બાળ.
બાળ વરસતી બાળીકારે, જણી કરશે શું ન્યાલરે;	
કાં તો મરે એ બાળીકા, નહી તો મરે તેનો બાળરે.	બાળ.
છાકરો નીશાળે લણતોરે, કાં તો મોઈ દડે રમતોરે;	
બાળા પરણાવી બાળને, કેવું સુખ ભોગવતોરે.	બાળ.
કાયા બંધારણ તોડાવીયારે, બંધા પૌત્રનું મુખરે;	
પુત્રનું સુખ ગુમાવીયું, જુવો બાળ વીધવા દુઃખરે.	બાળ.
બાછળથી પસ્તાઈએરે, એવો કરીને અનર્થરે;	
પાણી પીને ધર પુછવું, એથી સરે શું અર્થરે.	બાળ.
જેવું બી (ખેતરમાં) વવરાવશેરે, તેવું લણશે બાઈરે;	
કાયા બીના છોડવા, જુવો જાય છે ચીમરાઈરે.	બાળા.
બાળ વીધવાનું દુઃખ દેખીનેરે, તમે કરશો વીલાપરે;	
સોમચંદ કહે હવે શું કહું, પહેલાં મુક્યો ગળે કાપરે.	બાળા.

તમારાં બચ્ચાં બહાલાં હોય તો વાંચો.

આજકાલ કેરી ચીજની મેળવણીથી ગાળીઓ બનાવી નાનાં બચ્ચાંને બવરાવવામાં આવે છે, તેથી શરૂઆતમાં બચ્ચું સારૂ રહે છે, પછીથી ઝાગની કમળઆતો થઈ દરેક રોગો કેપત્ર થાય છે તે બચ્ચું બાણું પીડાય છે ના ?

મણા વખતથી વપરાતી અને અન્યાઓનનો આશીર્વાદ લેતી.

આજ સંજવન સોગટી.

દરેક અન્યાનું માખાપોને વાપરવા ભલામણ કરીએ છીએ કેટલી ચીજની મેળવણી આવતી નથી છતાં આ સોગટી દીવસમાં એકવખત પાણીમાં બેલસરકા ધસી પાત્રથી અન્યું ઘણુંજ દૃશીઆરીમાં રહે છે, ઝાડો સાફ લાવેછે. સ્ત્રીઓને કાંડે રતવા હોય છે તેથી અન્યું ધાવણથી ઘણુંજ પીડાય છે, શરીરે સુકાય છે, તાવ વીગેરે દર્દો લાગુ પડે છે અને તે સીવાય વરાદ, સસણી, તાવ, ઉધરસ વીગેરે દર્દો આ ગોળી વાપરવાથી દુર કરી અન્યાને રૂઢ પુષ્ટ બનાવે છે. કી. રૂ. ૦-૫-૦

૩૫૧૫ પાંચ ઇનામ.

દુનિયાં કહેછે કે આંખ એ જીંદગીનું સાર્થક છે ? તો ધ્યાન લઈ પુરેપુરે વાંચો.

રાતના અભ્યાસ કરતા વિદ્યાર્થીઓ, નામુ લખનાર વેપારીઓ, કારકુનો, માસ્તરો તથા નકસી કામ કરનાર કારીગરો, ઇન્જનેરો, વીવીંગ માસ્તરો, શેઠ શાહુકારો અને રાજ દરબારમાં વાપરવા લાયક અને લહેજત આપનાર.

પારાથી મર્દન થએલો, બીમસેની વ્રાસથી ધુંટાએલો, ગુનાખનજના પટે ચઢેલો, સીસાથી શોધાયેલો, જસતના આપરીયાથી મેળવાયેલો, સાચા મોતીની ભુકાથી લસોટાયેલો, આંખના દરેક દરદોને મટાડનાર. સાચા મોતીનો સુરમો નથી તેવી ખાત્રી કરી આપનારને ૩૫૧૫ પાંચ ઇનામ આપવામાં આવશે. આ સુરમો સવાર સાંજ આંખમાં આંજવાથી આંખમાંથી પાણીનું ઝરવું, ઝાંખ, છાયા, આંખ ઝીણી પડવાથી કમ નજર થઈ લોચા વળે છે. આ-

મરથી આંખમાં આવતી ચેળ, વેગ, બળતરા, કળતર, થતો મો-
તીઓ, પાંપણોનું ખરવું, પીયા બળવા વગેરે દરદોને અટકાવી આ-
રામ કરે છે. ધણાક ગૃહસ્થો કહે છે કે સારી આંખ હોય ને શા
માટે સુરમો આંજવો જોઈએ ? તો જેમ ન્હાવાથી મેલ નીકળી
શરીર સ્વચ્છ થાય છે તેમ સવાર અગર સાંજે સુરમો આં-
જવાથી ગરમી કાપી આંખમાં ભરાયેલો મેલ નીકળીને આં-
ખને ચોખ્ખી રાખે છે. આપે ધણાક સુરમા વાપર્યા હશે પણ પા-
રાથી મર્દન થયેલો હીંદુસ્તાનમાં પહેલ વહેલોજ બહાર પડેલો છે.
અમારા સિવાય હજી સુધી કાદ્યે બહાર પાડેલો નથી. કીમત
તોલાના રૂ. ૨-૦-૦ પા તોલાના રૂ. ૦-૮-૦. ૧ વીર્યવર્ધક ગુ-
ટીકા-(ધાતુપુષ્ટી માટે ગોળી)-મુખધાત, પેશાબ અને દસ્ત વ-
ખતે ધાત નીકળવાથી હાથપગ ચુંચાતા હોય, મગજ અટતું હોય,
યાદશક્તિ નાશ પામી હોય, ગમે તેવો જીનો પ્રમેહ થયો હોય, તે
માણસે સવાર સાંજ અકેકી ગોળી દુધ યા પાણી સાથે ગળવાથી
લોહીને સુધારી વીર્યને વધારી શક્તી આપે છે. કી. ગોળી ૩૨ નો
રૂ. ૧-૦-૦. ૨ ઝંનાના દૃત-ધણા વીષયથી તથા હસ્તક્રીયાની
કુટેવથી રગોનું સીર્યલપણું થયું હોય તે માણસે આ દ્રવ્યનું માલેસ
કરવાથી રગોમાં નવો જીરસો પેદા થાય છે. કીમત તોલાના
રૂ. ૫-૦-૦ સેમ્પલના રૂ. ૧-૪-૦. ૩ અમીવર્ધક પીલસ—
પાનમાં ખાવાથી લહેજત આપે છે. ખાલી ઉધરસ, ગળામાં દુખા-
વો, ચોરીઆ આવવા તથા સાદ બેસી ગયો હોય તે માણસે ગોળી
મોંમાં રાખી રસ ઉતારવાથી મટાડે છે. ને કંઠને સુધારે છે. ગોળી
૧૦૦ નો રૂ. ૦-૪-૦. ૪ જવરાદી ગુટીકા—આ ગોળી સવાર
સાંજ અકેકી પાણી સાથે ગળવાથી એકાંતરીઓ, ચોથીઓ, રો-

જાંદા જીર્ણ નબરને ઉતારે છે. મળ સાફ કરી નળખંધ વાયુ મટાડી
જીખ લગાડે છે. કી. ગોળી ૩૨ નો ૩. ૦-૮-૦.

૫ રાજરોગ ગોળી-આ ગોળી સવાર સાંજ અઢેકી ખાવાથી
શ્વાસ, કાશ, દમ, ઉધરમ, ગોળા આફરો, ખરેજ, વીગેરને મટાડે
છે. કી. ગોળી ૪૦ નો ૩. ૧-૦-૦. ૬ રામખાણુ ગોળી-સવાર
સાંજ અઢેકી ગોળી પાણી સાથે ગળવાથી દુઝતા હરસ, દુખતા
મસા(ખવાસીર)થી જાડાની કપ્પજીયાત, પુંદતું કળતર, ચેળ આગવી.
અગન ખળવી, અંદરના ભાગમાં ચાંદાઓ પડવી, હાથપગતું કળતર.
ફેરનો દુખાવો, આફરો ચઢવો વીગેરે મટાડે છે. કી. ગોળી ૪૦ નો
૩. ૧-૧-૦. ૭ ખવાસીર પીલસ-હરસ યા મસાને ચોપડવાથી
ચીમડાવી નાંખે છે. કી. ગોળી ૮ નો ૩. ૧-૦-૦. ૮ રુદાખી
મંજન-દાંત હાલતા, કળતા, હોલી પડતું, વીગેરે ખંધ કરે છે.
કીમત ૩. ૦-૪-૦. ૯ દાદરનો પાવડર-ધીમાં કાલવી મલ્લમ જેવું
કરી, દાદર ઉપર મસળવાથી હાલ, ટાળી ગમે તેવી દાદર, ખર-
જતું, મુકું, લીલું, ખસ, ચાંદાં પાદાં વગેરેને મટાડે છે. કી. ૦-૪-૦
૧૦ માથાનો પાવડર-આદાશ શી, આખું માથું દુઃખતું હોય.
સળેખમ, છોડને ચપટી કરી નાકે સુંઘવાથી મટાડે છે. જાડરના
દરદને મટાડે છે. કિં. ૦-૪-૦. મેન્થોલખામ-માથાનો દુખાવો, મા,
જામર, કાનના ચરકા, ખાડો, ઊંદરી, વાંછી વીગેરે દરદો માટે કી.
૦-૬-૦. ૧૧ આદરશાહી પાવડર-વાળ કાઢવાનો-વાળ નથી ની-
કળતા તેવી ખાતરી કરી આખનારને પાચ રૂપીઆ દનામ આપ-
વામાં આવે છે. વાંછને ઉતારે છે. કિં. ૩. ૦-૪-૦. વીસપુટક,
ચાંદાની ખાવાની દવા દવસ ૨૧ ના ૩. ૫). હરસ યાને મસા
વગર નસ્તરે, વગર દબાવે ખરી પડે છે. ગોળી ૧ ની કી ૩. ૫).

આ સીવાય વાળો, લગંદર, કંદમાળ, હાલગંબાર, દાદા રસી વીગેરે
રોગોની દવા મળે છે. લખા દર્દીને સલાહ મદત. જવાબ માટે
ટીકીટ ખીડવી. દરેક દવાનું વી. પી. ખર્ચ જુદું સમજવું.

ખનાવનાર,—આયુર્વેદ ઔષધાલયમાં દૈન્ય સોમચંદ જોડાલાલ.

ડે. લાળની પોળમાં—ખારાકુવાની પોળ—અમદાવાદ.

વાંઢો કહે જગ ધશને.

વાંઢો કહે જગ ધશને, મને પરણાવો નારીને.

વાંઢો કહે જગ ધશને. ટેક.

ખલુ બાધાઓ રાખીને, ઘણા જપાવ્યા જતપરે;

તોયે નારી રાળી નહી, પુરણ પ્રગટયાં છે પાપરે. વાંઢો.

જન્મ કુંડળી લઈ જો શીને, રૂઝ પુછવા હું જાઉં;

દે લગ્ન થશે આ સાલમાં, તેથી ઘણા હરખાડીને, વાંઢો.

લગનગાળો આવીયો, ઘણા ચઢ્યા વરઘોડેરે;

હું ચગડોળે ચઢીયો, ઘોડે ચઢીશ કયે દલાડેરે. વાંઢો.

વર કન્યા ફેરા ફેરે, સાસુ કંસાર જમાડેરે;

સુખ એવું ક્યારે દેખવા, હું પરણીશ કયે દાલાડેરે. વાંઢો.

જાતીલા મારી મસ્કરીમાં, કરે વીવાની વાતરે;

તો હું સાસુ માનીને, થતો હૃદયમાં રળાઆતરે. વાંઢો.

દેડ ચમાર ગમાર ઘણારે, પરણી થયા ઘરખારીરે;

એ કરતાં હું અલાગીયો, નથી મારે ઘેર નારીરે. વાંઢો.

રેજ રસોઈ કરી પીરસે, મુખે બોલી મીઠું મીઠું;

જન્મ ધરી સુખ એવું, મેં તો સ્વપ્નમાં નહીકુરે. વાંઢો.

નારી મુખ મલકાવીને, જુવે પતીના સામું;

દેખી દીલ માંહે દાઝે છે, વળી ખેદ હું પામુંરે.	વાંદો.
પૃથ્વી ઉપર જુઓ નારીઓરે, ઘણી પ્રભુએ નીપજ્જવીરે,	
મારા માટે એક ઘડનાં એને આજન ક્યાંથી આવીયે;	વાંદો.
ઘણાખરાના ધરમારે, જુઓ ખમે નારીરે;	
વિધાત્રા તું અભાગણી, શી બુદ્ધી પહોંન્વી તારીરે.	વાંદો.
પાણી જરવા પ્રભાતમારે, કુવા ઉપર હું જાઉંરે;	
નારીઓ પાણી જરતી, દેખી મનમાં મુંઝાઉરે.	વાંદો.
દેવતા સળગાવી હાથથીરે, બિનું પાણી કરી નાઉંરે;	
કાચી પાકી જાખરી, સવાર સાંજે ટાઢી ખાઉરે.	વાંદો.
સમશાન સરખું ઘર દેખાનેરે, ચીતા સરખી સળગ્ગયરે;	
મનની વાતોને ખોલતાં, મને આવે છે લગ્ગયરે.	વાંદો.
નારી સ્વપ્નનામાં આવતીરે, ત્યારે જમડાને જાગુરે,	
સળ્યા નારી વીના કોઈ નહી, સઘળે અંધારું લાગ્યુંરે.	વાંદો.
વાસણની ઉતરડનેરે, રાતું લુગડું ઓઢાડુંરે;	
પારી બિલાં છા એમ કહી, મારા મનને રમાડુંરે.	વાંદો.
દોરીની ગાંઠો વાળાનેરે, તેની વરમાળા ખનાવીરે;	
મારી ને બિતરેડની ડોકમાં મેં હરખે પહેરાવીરે.	વાંદો.
ખોલ્યાં વહુ ચાલો ચોરીમારે, સુખ આપીશ મોં માગ્યુરે,	
એમ ખોલી હું ખસીયો, બિતરેડ પડી મને વાગ્યુંરે.	વાંદો.
બિતરેડનાં હાંધાં કુટીયાંરે, જુઓ નારીની પ્રીત્યોરે;	
આળે પરણ્યો આળે રાંડ્યો, કેવો ઓરીયો વીત્યોરે.	વાંદો.
સોમચંદ કહે જગ ધશનેરે, સૌને બુદ્ધી આપો સારીરે;	
કુંવારો કોઈ ના રહે, શોધી પરણાવો નારીરે.	વાંદો.

